

De vorbă cu Generalul-maior - cu două stele Emilian Ursu, câștigător al Marelui Premiu al UCMR

Istoria muzicilor militare din România este strâns legată, aproape comună cu cea a Generalului **Emilian Ursu**. Domnia sa și-a dedicat întreaga viață promovării și dezvoltării muzicilor militare, mai întâi ca profesor și dirijor, iar mai apoi, ca șef de muzică militară și compozitor, comandant al Școlii Militare de Muzică și, în final, Inspector General al Muzicilor Armatei.

Andra Frațilă: *Stimate domnule General, unde a început pentru Dumneavoastră acest traseu muzical?*

Emilian Ursu: Totul a început de timpuriu, de când eram copil de trupă și instrumentist în Regimentul 91 Infanterie din Alba-Iulia. Am continuat la Școala Militară de Muzică unde am absolvit cursul de ofițeri în anul 1951.

A.F.: *Ați venit, apoi, în București pentru studiile superioare. Ce personalități v-au marcat definirea Dvs. ca muzician?*

E.U.: Sunt absolvent al secției de Dirijat Orchestră din cadrul Conservatorului "Ciprian Porumbescu", astăzi Universitatea Națională de Muzică din București. Am studiat cu mari personalități ale lumii muzicale românești; am avut plăcerea să-l am ca maestru de dirijat chiar pe Constantin Silvestri și nu numai: Paul Constantinescu și Ion Dumitrescu la armonie, Zeno Vancea la contrapunct, George Breazul la istoria muzicii, Tudor Ciortea la forme muzicale sau I. D. Chirescu la teorie-solfegiu. Sunt nume care astăzi stau la baza formării oricărui tânăr muzician.

A.F.: *După absolvirea studiilor în anul 1958 cariera Dvs. a luat amploare, în paralel, atât pe latura militară cât și pe cea strict muzicală.*

E.U.: De fapt, între 1951 și 1958 am fost șef de muzică la Comandamentul Armatei a II-a și la Academia Militară Generală din București. După 1958 am activat exclusiv în Inspectoratul General al Muzicilor Militare. Tot în această perioadă am fost numit șef al Biroului "Repertoriu muzical" și locțiitor al inspectorului general al Muzicilor Militare. Odată cu plecarea din această lume a Gen. Dumitru Eremia în 1976, pe atunci Inspector, eu i-am preluat funcția, încercând să duc mai departe, atât activitatea didactică și pedagogică din Școala Militară de Muzică din Capitală, cât și conducerea muzicilor militare ale Armatei. Din această poziție am desfășurat o activitate foarte bogată pe linie dirijorală,

compozițională, pedagogică și, desigur, organizatorică.

A.F.: *Putem, așadar, afirma că v-ați dedicat întreaga viață muzicilor Armatei. Cum erau activitățile orchestrelor Armatei în acea perioadă?*

E.U.: Să știți că lucrurile chiar mergeau foarte bine. Cred că am participat la sute de concerte și înregistrări, să nu mai vorbim de concursurile și festivalurile naționale și internaționale (Elveția, Franța, Iran, Belgia, Sudan, Iugoslavia, Polonia, Bulgaria etc.). Am călătorit pe toate continentele și am dirijat sute de concerte alături de Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale.

DIN SUMAR

Premiile UCMR pe anul 2015.....1-8

Adio, Pascal Bentoiu!.....9-16

Omagiul Columnei infinite.....17

Così fan tutte la ONB.....18-19

Elena Moșuc în Boema.....20

Concerte sub... lupă la Ateneu.....21-25

În țară.....26-28

Acorduri moldave.....31

Sanremo 66.....32-36

Hapciu în Re Major.....37

Grammy/ Brit Awards.....38

Festivalul de romanțe de la Zlatna.....40-41

Variété de 7 stele.....46-47

Muzica pe micul ecran.....48

A.F.: În ce măsură a contribuit activitatea Dvs. componistică la dezvoltarea repertoriului ansamblurilor orchestrale militare?

E.U.: Anul acesta voi împlini 88 de ani (19 decembrie) și tot ce am compus până astăzi a fost dedicat acestor ansambluri alături de care am trăit întreaga viață. Am scris numeroase opusuri, de la marșuri, suite și fantezii, până la poeme simfonice, rapsodii, diferite prelucrări și aranjamente din creația muzical-simfonică a compozitorilor români și universalii, în care o poziție specială ocupă creația lui George Enescu.

A.F.: Ați primit Marele Premiu al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România pe anul 2015

pentru întreaga Dumneavoastră activitate, o premiera absolută pentru subsecția de fanfară!

E.U.: Mărturisesc că am fost bucuros de această apreciere care, de fapt, recunoaște activitatea întregii bresle a muzicienilor militari din România. Acest premiu este, în același timp, și un omagiu adus tuturor formațiilor profesioniste de fanfară din România care de-a lungul timpului, încă de la începuturile lor din 1831, au fost prezente, fără excepție, la cele mai importante evenimente militare dar și civile. Un mare vis al meu este ca această profesie să nu se stingă ci să fie continuată și apreciată la adevărata ei valoare de generațiile care urmează.

A.F.: Vă mulțumim!

Interviu de **Andra FRĂȚILĂ**

SECȚIA DE MUZICA INSTRUMENTALA ȘI MULTIMEDIA

Premiul pentru lucrare concertantă:

George Balint: *Nedespărțiți* – poem pentru Sax-Viola și orchestră

„*Nedespărțiți*” (2009) - pentru Sax(-Alto/Soprano), Violă și orchestră (2*,1,2*,1/2,1/1, Celesta/Coarde) este un *poem concertant* sugerat de duo-ul unor valoroși instrumentiști - violista Cornelia Petroiu și saxofonistul francez Daniel Kientzy - cărora piesa le este dedicată. Conceptul compozițional prevede contopirea celor două instrumente monodice într-un format poli/multifonic cu timbralitate de *sax-violă*. Forma se clădește pe baza unui singur motiv-semnal, alcătuit el însuși dintr-o pereche celulară de tiporitmie ternară, sinonimă silabicului cretic (*longa-brevis-longa*), fiecare termen al perechii comportând un alt profil de arc melodic - negativ, respectiv pozitiv. De expresie diatonică, melodică evoluează într-un câmp modal tetratonic (2, 3, 2). Deși se derulează într-o singură mișcare de ansamblu (aprox. 16 min), se disting mai multe stări de parcurs - *larghetto, andantino, moderato, lento, poco più mosso, largo, più largo, larghetto* - constituind tot atâtea tablouri sonore. Am apelat la trei moduri de flexionare minim-formală: prin *sunete lungi* sau *ținute; sunete repetate; sunete*

împerecheate melodic, în paradigma motivului generic. Atmosfera generală este lirică, proprie vocii de alto și, totodată, prin substanța modului melodic, luminoasă. (**G. Balint**)

Premiul pentru lucrare camerală:

Călin Ioachimescu: *Tetra-Chords* – cvartet pentru flaut, violină, violoncel și pian

Am compus lucrarea *Tetra-Chords* la îndemnul fiului meu, pentru al său *Green Thing Ensemble* care a și interpretat-o în primă audiere absolută în vara anului 2015, la Viena. După cum sugerează numele, întreaga țesătură sonoră se bazează pe cele 4 tipuri de acorduri: majore, minore, mărite și micșorate, utilizate în structuri verticale (omofone), cât și orizontale (melodico-polifone). Ele generează stările emoționale asociate, prin convenție culturală, acestora: major = stare de bine, pozitivă etc., minor = stare depresivă, nostalgică etc., mărit = stare de imponderabilitate, incertitudine etc., micșorat = stare de anxietate, mister etc.

Scrisă pentru un cvartet instrumental compus din flaut, vioară, violoncel și pian, piesa are o formă specială în care o secțiune de ansamblu ce amintește de clasicul *Rondo* (forma de cuplet/refren), este urmată de 4 minicadențe solistice, precum și o *coda* finală. (**C. Ioachimescu**)

